

Sygn. akt: III C 4078/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Suchecka
Protokolant:	sekr. sądowy Olga Sikorska - Łatacz

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Joanna Suchecka

Sygn. akt III C 4078/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 grudnia 2015r. wydanego w postępowaniu uproszczonym

Powód (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. kwoty 213,24 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lutego 2013r. i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwana zalega z płatnością rachunków na łączną kwotę dochodzoną w pozwie.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 16 października 2013r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

W złożonym sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości zarzucając nieistnienie roszczenia. Pozwana podała, że korzystała z usług powoda na podstawie zawartej umowy, która została w listopadzie 2012r. wypowiedziana, zaś powód dokonał końcowego rozliczenia umowy w fakturze z dnia 11 grudnia 2012r. i ustalił, że pozwana posiada nadpłatę na kwotę 307,25 zł, którą w dniu 21 stycznia 2013r. zwrócił pozwanej. W marcu 2013r. pozwana otrzymała od powoda wezwanie do zapłaty kwoty 213,14 zł z tytułu niezapłaconych faktur. Pozwana w biurze obsługi klienta uzyskała informację, że z uwagi na błąd systemu końcowe rozliczenie zostało wykonane nieprawidłowo, a po ponownym rozliczeniu zużycia paliwa gazowego ustalono, że pozwana winna uregulować powyższą kwotę. Pozwana złożyła reklamację, którą powód uznał za niezasadną. Pozwana następnie zwróciła się do Federacji Konsumentów z wnioskiem o udzielenie pomocy, a Federacja zajęła stanowisko, iż rozliczenie z dnia 11 grudnia 2012r., sporządzone przez przedsiębiorcę i doręczone pozwanej, ma charakter wiążący, a ewentualny błąd

obciąża powoda. Pozwana kwestionując zasadność dochodzonych roszczeń podniosła także, że błąd systemu, na który powołał się powód, ustał przed wysłaniem dokonanego rozliczenia, a zatem powód nie był pozbawiony możliwości dokonania rozliczenia w sposób prawidłowy.

Powód w odpowiedzi na złożony sprzeciw podtrzymał swoje żądanie. Wskazał, że po zdjęciu gazomierza w wyniku rozwiązania umowy z dniem 31 grudnia 2012r. okazało się, że pozwana nie pobierała gazu. W tej sytuacji skorygowano wystawione wcześniej faktury zaliczkowe oparte o prognozowane zużycie gazu dokonując ich wyzerowania. Jednakże z uwagi na błąd systemu nie uwzględniono opłat stałych, niezależnych od ilości poboru gazu, które pozwana była zobowiązana pokrywać w okresie obowiązywania umowy. Po zwrocie kwoty 307,25 zł pozwana winna uregulować opłaty stałe i abonamentowe, nieujęte we wcześniejszym rozliczeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 lutego 2010r. A. K. zawarła z (...) S.A. w W. umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego do gospodarstwa domowego przy ul. (...) w S., przy zakwalifikowaniu do grupy taryfowej W-1. Po zmianie taryfy pozwana została zakwalifikowana do grupy taryfowej W-1.1. W ramach tej umowy nastąpiło przepisanie licznika z gazomierza zamontowanego w lokalu na rzecz poprzedniego odbiorcy. W okresie umowy obowiązywały taryfy w zakresie dostarczania paliw gazowych: nr (...) zatwierdzona decyzją z dnia 16 grudnia 2010r., nr (...) zatwierdzona decyzją z dnia 30 czerwca 2011r., nr (...) zatwierdzona decyzją z dnia 16 marca 2012r.

niesporne, a nadto dowód:

- umowa k. 104
- decyzja z dnia 16 grudnia 2010r. k. 51-54
- decyzja z dnia 30 czerwca 2011r. k. 55-70
- decyzja z dnia 16 marca 2012r. k. 71-101

W dniu 24 listopada 2010r. została wystawiona faktura VAT nr (...) typu rozliczenie obejmująca okres od 6 maja 2010r. do 7 września 2010r. na kwotę 44,81 zł.

W okresie od 6 kwietnia 2011r. do 14 lutego 2012r. zostały wystawione faktury VAT typu prognoza nr od (...) na kwoty po 21,65 zł przy przyjęciu, że zużycie paliwa gazowego będzie zerowe.

W dniu 18 kwietnia 2012r. została wystawiona faktura VAT nr (...) typu rozliczenie obejmująca okres od 6 kwietnia 2011r. do 6 kwietnia 2012r. na kwotę 19,88 zł.

W okresie od 6 kwietnia 2012r. do 8 lutego 2013r. zostały wystawione faktury VAT typu prognoza nr od (...), pierwsza z nich na kwotę 60,63 zł przy prognozowanym zużyciu paliwa gazowego w ilości 17 m³, pozostałe na kwoty po 58,31 zł przy prognozowanym zużyciu paliwa gazowego w ilości 16 m³.

W dniu 21 listopada 2012r. pozwana wniosła o rozwiązanie umowy.

Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 31 grudnia 2012r.

Przy rozliczeniu umowy okazało się, że stan licznika jest niższy niż po jego przepisaniu w dniu zawarcia umowy przez pozwaną.

W wyniku kompleksowego rozliczenia umowy w dniu 11 grudnia 2012r. faktury VAT o nr (...) i od (...) zostały skorygowane poprzez wystawienie odpowiednio faktur o nr (...), od (...). Należność z faktury VAT nr (...) została obniżona o 1,87 zł, pozostałe faktury zostały skorygowane poprzez wystawienie w ich miejsce faktur na 0 zł.

dowód:

- faktura VAT (...) rozliczenie k. 140
- faktura VAT (...) korekta k. 141
- faktura VAT (...) prognoza k. 116
- faktura VAT (...) korekta k. 117
- faktura VAT (...) prognoza k. 118
- faktura VAT (...) korekta k. 119
- faktura VAT (...) prognoza k. 120
- faktura VAT (...) korekta k. 121
- faktura VAT (...) prognoza k. 122
- faktura VAT (...) korekta k. 123
- faktura VAT (...) prognoza k. 124
- faktura VAT (...) korekta k. 125
- faktura VAT (...) rozliczenie k. 126- 127
- faktura VAT (...) korekta k. 128-129
- faktura VAT (...) prognoza k. 130
- faktura VAT (...) korekta k. 131
- faktura VAT (...) prognoza k. 132
- faktura VAT (...) korekta k. 133
- faktura VAT (...) prognoza k. 134
- faktura VAT (...) korekta k. 135
- faktura VAT (...) prognoza k. 136
- faktura VAT (...) korekta k. 137
- faktura VAT (...) prognoza k. 138
- faktura VAT (...) korekta k. 139
- wniosek o rozwiązanie umowy k. 143

W wyniku powyższego rozliczenia na koncie pozwanej powstała nadpłata w wysokości 307,25 zł. Kwotę tę powód wypłacił pozwanej w dniu 21 stycznia 2013r.

bezsporne

W dniu dokonania rozliczenia umowy wystąpił błąd systemu co spowodowało, że nie uwzględniono opłat stałych. W dniu 12 lutego 2013r. dokonano ponownego rozliczenia w wyniku czego wystawiono faktury VAT nr (...) na kwotę 117,49 zł i 091 na kwotę 95,75 zł. W fakturze nr (...) naliczono opłaty abonamentowe i opłaty sieciowe stałe za 11 miesięcy od 7 kwietnia 2011r. do 30 marca 2012r., w fakturze nr (...) - opłaty abonamentowe i opłaty sieciowe stałe za 9 kolejnych miesięcy od 30 marca 2012r. do 3 grudnia 2012r. Pismem z dnia 19 kwietnia 2013r. zatytułowanym „przedsądowe wezwanie do zapłaty” powód wezwał pozwaną do uregulowania kwoty 213,24 zł wynikającej z faktur nr (...).

dowód:

- zeznania J. R. k. 164
- faktura VAT (...) rozliczenie k. 102
- faktura VAT (...) rozliczenie k. 103
- wezwanie do zapłaty k. 205

Pozwana złożyła reklamację podnosząc, że nie otrzymała rozliczenia odpowiadającego wezwaniu. W odpowiedzi pozwany wskazał, że brak dokonania rozliczenia w terminie nastąpił wobec błędu systemu. Po usunięciu usterki nastąpiło poprawne rozliczenie za użyte paliwo i wystawiono faktury VAT nr (...).

dowód:

- pismo z dnia 29 marca 2013r. k. 22-23

Pozwana zwróciła się do Federacji Konsumentów Oddziału w S. o udzielenie pomocy w sprawie.

Pismem z dnia 13 maja 2013r. Federacja Konsumentów wystąpiła do (...) SA wskazując, że rozliczenie umowy dokonane w dniu 11 grudnia 2012r. ma charakter wiążący.

Powód podtrzymał żądanie uregulowania faktur VAT nr (...).

dowód:

- pisma z dnia 15 kwietnia 2013r. k. 17-18, 19
- pismo z dnia 13 maja 2013r. k. 15-16
- pismo z dnia 16 lipca 2013r. k. 20-21

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było niezasadne.

Powód swoje roszczenie wywodził z faktur VAT wystawionych w dniu 12 lutego 2013r. o nr 090 i 091. Faktury te obejmowały naliczenie opłaty abonamentowej i opłaty sieciowej stałej za okres 20 miesięcy, które zgodnie z taryfą obciążają odbiorcę za każdy miesiąc obowiązywania umowy dostarczania paliwa gazowego. Stawki przyjęte w rozliczeniu nie budzą wątpliwości, wynikają one z odpowiednich stawek ujętych w taryfach obowiązujących w poszczególnych okresach, za które naliczono opłaty. Poza sporem pozostawało również, że strony łączyła umowa kompleksowa o dostarczanie paliwa gazowego zawarta w dniu 22 lutego 2010r., która na wniosek pozwanej została rozwiązana z końcem 31 grudnia 2012r.

Rozstrzygnięcie w zakresie zgłoszonego żądania nie mogło jednak nastąpić z pominięciem bezspornego faktu, że należności z tytułu umowy stron zostały przez powoda rozliczone w dniu 11 grudnia 2012r., po uwzględnieniu stanu

licznika na gazomierzu, poprzez wystawienie faktur korygujących poprzednie faktury typu prognoza i rozliczenie. W wyniku tego rozliczenia ustalono, że pozwana z tytułu łączącej strony umowy dokonała wpłat w łącznej wysokości przekraczającej o kwotę 307,25 zł powstałe należności. Tak ustaloną nadpłatę powód zwrócił pozwanej w celu ostatecznego rozliczenia się z rozwiązanej umowy. Roszczenie objęte niniejszym pozwem wynika z dokonania w późniejszym terminie tj. 12 lutego 2013r. ponownego rozliczenia umowy przez powoda z tego względu, iż powód zorientował się, iż poprzednie rozliczenie w wyniku błędu systemu zostało dokonane nieprawidłowo, a mianowicie z pominięciem opłat stałych tj. opłat abonamentowych i opłat sieciowych stałych.

Ponowne rozliczenie z dnia 12 lutego 2013r. należy uznać za nieskuteczne. Powód nie uchylił się od skutków prawnych oświadczenia złożonego poprzez wystawienie faktur korygujących z dnia 11 grudnia 2012r., jak również nie zostały spełnione przesłanki uprawniające do złożenia przez powoda oświadczenia o uchyleniu się od powyższych skutków. W świetle treści art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli złożone innej osobie jest wiążące z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła się zapoznać z jego treścią. Pozwana po otrzymaniu faktur korygujących o nr 082, od 075 do 079, 081, od 083 do 087 zapoznała się z oświadczeniem powoda o sposobie rozliczenia umowy. Na tej podstawie uzyskała informację, że posiada nadpłatę z tytułu rozwiązanej umowy i zwróciła się do powoda o jej zwrot. W dniu 21 stycznia 2013r. otrzymała zwrot kwoty 307,25 zł uiszczony na poczet powyższej umowy. Zgodnie z art. 84 § 1 k.c. można uchylić się od skutków prawnych oświadczenia woli w razie błędu co do treści czynności prawnej. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, albo gdy o nim wiedziała lub z łatwością mogła się dowiedzieć. Błąd, z powodu którego powód dokonał nieprawidłowego rozliczenia umowy w dniu 11 grudnia 2012r., nie spełnia powyższych wymogów. Był to błąd leżący po stronie powoda. Ponadto powód nie naprowadził żadnych dowodów pozwalających na ustalenie, jak długo trwała usterka systemu, czy mogła zostać zauważona w dacie sporządzania rozliczenia, a w konsekwencji, czy przed dojściem do pozwanej oświadczenia o sposobie rozliczenia należności z umowy lub chociażby przed rozpoznaniem jej wniosku o zwrot nadpłaty, powód miał możliwość nieprawidłowości z rozliczenia usunąć. Powyższe prowadzi do wniosku, iż trafne było stanowisko zajęte przez Federację Konsumentów, że powód dokonując rozliczenia w dniu 11 grudnia 2012r. nie dochował należytej staranności w rozumieniu art. 355 § 2 k.c. wymaganej odpowiednio do zawodowego charakteru jego działalności i winny go obciążać negatywne konsekwencje tego faktu. Powód nie przedstawił żadnych okoliczności, które pozwalały zwolnić go z odpowiedzialności za konsekwencje rozliczenia, jakiego dokonał w dniu 11 grudnia 2012r. i przedstawił pozwanej.

Fakt dokonania przez powoda rozliczenia w dniu 11 grudnia 2012r. w połączeniu z faktem, że powód dokonał zwrotu na rzecz pozwanej kwoty 307,25 zł uregulowanej na pokrycie należności z tytułu łączącej ich umowy, powoduje, że roszczenie objęte pozwem nie można ocenić inaczej jak w oparciu o przepisy o nienależnym świadczeniu. Roszczenie, którego wysokość i sposób wyliczenia został przedstawiony w fakturach VAT nr (...) jest niczym innym jak roszczeniem o zwrot nienależnego świadczenia wypłaconego pozwanej w dniu 21 stycznia 2013r., w kwocie 213,24 zł z uiszczonyego wówczas świadczenia w kwocie 307,25 zł. Pozwana bowiem dokonała już zapłaty na poczet należności z umowy stron, w tym – co należy wyraźnie podkreślić - na poczet należności objętych fakturami VAT nr (...). Jej wpłaty zostały przez powoda rozliczone i pozwanej zwrócono kwotę 307,25 zł. Skoro po dokonaniu tego rozliczenia powód ustalił, że pozwana winna z tytułu umowy zapłacić mu kwotę 213,24 zł to w istocie przyznaje, że zwrot nadpłaty w części odpowiadającej tej kwocie był świadczeniem nienależnym.

Zgodnie z art. 410 § 2 k.c. świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia. W danym przypadku niewątpliwie powód dokonując zwrotu w zakresie kwoty 213,24 zł nie był zobowiązany wobec pozwanej do jej świadczenia. Zwrot nastąpił w wyniku nieprawidłowego rozliczenia przez powoda należności z umowy, a nie z uwagi na to, że należności w tej wysokości nie powstały. Stosownie do art. 411 pkt 1 k.c. nie można żądać zwrotu świadczenia jeżeli spełniający świadczenie wiedział, że nie był do tego zobowiązany, chyba, że spełnienie świadczenia nastąpiło z zastrzeżeniem zwrotu albo w celu uniknięcia przymusu lub w celu wykonania nieważnej czynności prawnej. W danym przypadku uznać należy, że powód wiedział,

że nie jest zobowiązany do zwrotu kwoty 213,24 zł, albowiem wiedział, że pozwaną zgodnie z umową obciąża obowiązek pokrycia miesięcznych opłat stałych. Mimo tego dokonał rozliczenia przy przyjęciu, że opłaty te w okresie 20 miesięcy wynoszą 0 zł. Okoliczność, iż rozliczenie to nastąpiło w wyniku błędu systemu nie ma znaczenia. Jest to bowiem błąd występujący po stronie dokonującej rozliczenia, błąd, który winna wychwycić osoba zatwierdzająca faktury skierowane do odbiorcy, a zatem błąd, który obciąża powoda. Okoliczność ta powoduje, że powód nie może skutecznie domagać się od pozwanej zwrotu nienależnego świadczenia w kwocie 213,24 zł.

Z powyższych względów Sąd powództwo w całości oddalił.

SSR Joanna Suchecka